

til sidst endogsaa et Konfliktpunkt mellem Folketinget og Landstinget. Indenrigsministeren kunde ikke forhandle med os derom. Men i Aar møder den højtærede Minister op med en Afgift for „Berlingske Tidende“ indsat paa Finansloven, en Afgift, som kun andrager den halve Sum af den i Fjor af os foreslaaede. Men denne Sum blev ikke nævnt fra den højtærede Ministers Side i Fjor under Forhandlingerne, da blev der ikke talt om, at der kunde sættes en saadan Sum ind ved Hjælp af vor Afstemning. Hele denne Maade af forhandle paa synes mig som sagt ikke at være af den Art, at den særlig bringer os til at tænke, at denne Samling skulde blive syn-derlig mere frugtbringende end den foregaaende. Nu, det kan jo se mørkt ud, det kan se graat ud og endda blive godt. Jeg vil haabe, at denne Samling bliver bedre end den, der er bag os, men i saa Henseende maa vi se Tiden an. Nu kan det jo være, at det højtærede Ministerium i denne Sommer har gjort et ikke lidet forberedende Arbejde, som kan komme os til gode i denne Samling, jeg vil haabe det, og jeg haaber, at Regeringen vil give os Oplysninger derom. Der er jo Punkter nok, som ligge for, og jeg skal siden pege paa enkelte af disse. Forinden jeg gaar over dertil, ønsker jeg dog at gøre et Par Bemærkninger om noget andet, som er passeret i Sommerens Løb; det er selvfølgelig ikke om Ministeriets Sammensætning, thi derom er der ingen særlig Grund for mig til her at tale. At Ministeriet har repareret paa sin Sammensætning i Sommerens Løb, er en Kendsgerning, som ikke særlig opfordrer til videre Drøftelse. Derimod er der et Par andre Punkter, jeg kunde ønske at dvæle et Øjeblik ved. Der stod i „Berlingske Tidende“ i Foraaret, at den høje Regering havde modtaget en Gave til Staten. Nu er det ikke almindeligt, at Staten faar Foræringer; Borgerne synes i Almindelighed, at de, naar de have betalt deres Skatter, have gjort deres Pligt i den Henseende. Imidlertid har Staten dog faaet en Gave, stod der i „Berlingske Tidende“, og denne Gave var fra Selvfættterne. Nu har Staten ganske vist tidligere faaet Gaver af Selvfættterne, og disse Gaver have været — ja hvad skal man sige — have været noget dyre, men sikkert nok er det, at Regeringen, naar den modtager en Gave til Staten, ikke ved Modtagelsen af denne Gave kan paatage sig Forpligtelser, som binde Bevillingsmagten; Bevillingsmagten kan ikke i nogen Henseende være forpligtet, naar Regeringen modtager en saadan Gave. Jeg ved ikke, hvad Regeringen har tænkt; der skal ud-

rettes med den Jordlod, den har faaet ude paa Amager. Det var ønskeligt, om den højtærede Krigsminister ved denne Lejlighed vilde oplyse os om, hvad man har tænkt at bruge denne Jord til, hvilke Planer Regeringen har med den. Skal der bygges paa den, eller skal den dyrkes op, eller hvad er Meningen? I hvert Tilfælde kan der ikke gøres noget ved den, som skal koste Penge, med mindre Bevillingsmagten kommer til at give sit Besky med derom. Der er en anden Begivenhed, som ogsaa har fundet Sted i Sommer, hvorefter man har læst i Bladene, og som giver mig Anledning til at sige et Par Ord. Errede Medlemmer ville sikkert have lagt Mærke til, hvor stærkt tykke Bladmænd have været paa Færde med Henvendelser til forskellige højtstaaende Personer i forskellige Lande for at faa dem til, at udtale sig om Forholdene i Landet. Jeg ser i Bladene, at en saadan tykt Bladmand ogsaa har været paa Færde inden for dette Riges Grænser, idet han har talt med en meget højtstillet Personlighed, som særlig havde Berettigelse til at tale om dansk Udenrigspolitik, og af ham erhvervet sig Udtalelser om Danmarks Stilling til Udlandet. Disse Udtalelser billiger jeg fuldstændig og giver dem min Tilslutning, og hvis de ere faldne fra den højtærede Udenrigsminister, som man kan formode, give de mig kun Anledning til at bringe den højtærede Udenrigsminister min Ros. Men naar man ser paa disse Udtalelser om Danmarks fredelige Stilling, og om, at Danmark ønsker at forholde sig neutral i Tilfælde af, at en Konflikt skulde opstaa mellem andre Lande, kommer man i Tanker om, at det fjerde Punkt i det Forlig, som Regeringen staar paa, handlede om Danmarks Neutralitet, at Regeringen, den Gang Forliget blev sluttet og alle dets Punkter bleve vedtagne, blev opfordret til ved førstkommande gunstige Lejlighed at arbejde for at faa Danmark anerkendt som neutral Stat. Naar man kommer i Tanker herom, ønsker man at spørge den højtærede Udenrigsminister, om en saadan Lejlighed har været til Stede, om der har været saadanne gunstige Lejligheder for den høje Regering i det forløbne Aar til at skaffe Danmark en anerkendt neutral Stilling, og hvad der i den Anledning er gjort fra Regeringens Side. Jeg tror, at naar man kunde faa en Udtalelse fra Ministeriet om, at der er eller har været en saadan gunstig Lejlighed, og at der fra Regeringens Side enten er eller vil blive gjort noget for at faa Danmark anerkendt som neutral Stat, vilde det vække Glæde trindt omkring i Landet, og jeg synes ogsaa, at dette er af den Slags Ting,